

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΙΟΥΛΙΟΥ 2009
ΑΡΧΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΘΕΩΡΙΑΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΟΜΑΔΑ Α

- A.1 Σωστό A.2 Λάθος A.3 Λάθος A.4 Σωστό A.5 Λάθος
A.6 β
A.7 δ

ΟΜΑΔΑ Β

Η θεωρία της ζήτησης και της προσφοράς εξετάζει τη συμπεριφορά του αντιπροσωπευτικού καταναλωτή και του αντιπροσωπευτικού παραγωγού με βάση ορισμένες υποθέσεις, ώστε να προσδιοριστεί η τιμή ενός αγαθού στις διάφορες μορφές αγοράς. Η συγκεκριμένη αυτή ανάλυση ανήκει στη μικροοικονομική θεωρία. Παράλληλα με τον όρο μικροοικονομική χρησιμοποιείται και ο όρος θεωρία των τιμών, γιατί σημείο αναφοράς είναι ο προσδιορισμός της τιμής ενός αγαθού. Το αντικείμενο μελέτης που ακολουθεί στα επόμενα κεφάλαια αναφέρεται στη μακροοικονομική ανάλυση. Η μακροοικονομία εξετάζει τα οικονομικά προβλήματα ως ένα σύνολο αλληλοεξαρτώμενων μεγεθών, χωρίς να δίνει έμφαση στη συμπεριφορά κάθε μονάδας χωριστά. Στην μακροοικονομική ανάλυση το επίκεντρο του ενδιαφέροντος είναι η συνολική παραγωγή μιας οικονομίας, το συνολικό εισόδημα, η συνολική κατανάλωση κ.τ.λ.. Παράλληλα με τον όρο μακροοικονομική ανάλυση χρησιμοποιείται συχνά ο όρος θεωρία του Εθνικού Εισοδήματος και της Απασχόλησης, γιατί κεντρικό σημείο της είναι ο προσδιορισμός του εθνικού εισοδήματος και της απασχόλησης του εργατικού δυναμικού. Η διαφορά, επομένως, ως προς τη μέθοδο μεταξύ μικροοικονομικής και μακροοικονομικής ανάλυσης οφείλεται στο ότι η μακροοικονομία εξετάζει τη συμπεριφορά της συνολικής οικονομίας, ενώ η μικροοικονομία εξετάζει τη συμπεριφορά του οικονομούντος ατόμου.

Υπάρχουν πολλοί λόγοι που επιβάλλουν τη διάκριση της ανάλυσης της οικονομικής θεωρίας σε μικροοικονομικό και μακροοικονομικό επίπεδο. Ο σπουδαιότερος είναι το σφάλμα σύνθεσης. Το σφάλμα σύνθεσης συμβαίνει, όταν δεχόμαστε ότι εκείνο το οποίο ισχύει για τα άτομα ισχύει αναγκαστικά και για το σύνολο της οικονομίας. Το σφάλμα σύνθεσης είναι σφάλμα λογικής. Παράδειγμα: Στη μικροοικονομική ανάλυση γίνεται δεκτό ότι, όταν μειωθεί ο εργατικός μισθός (που αποτελεί στοιχείο του κόστους παραγωγής), η ατομική επιχείρηση μπορεί να αυξήσει το κέρδος της, εφόσον η τιμή του παραγόμενου προϊόντος παραμένει σταθερή. Από μακροοικονομική άποψη το συμπέρασμα αυτό δεν είναι αναγκαία αποδεκτό, γιατί, αν μειωθούν οι μισθοί σε όλους τους κλάδους για όλη την οικονομία, θα μειωθεί η αγοραστική δύναμη των καταναλωτών, με συνέπεια τη μείωση της συνολικής ζήτησης και στη συνέχεια των τιμών, άρα και των κερδών των επιχειρήσεων.

ΟΜΑΔΑ Γ

$$\Gamma.1 \quad KE_{\Psi} = \frac{\Delta X}{\Delta \Psi}$$

$$A \rightarrow B : \quad KE_{\Psi} = \frac{100-90}{10-0} = 1$$

$$B \rightarrow \Gamma : \quad KE_{\Psi} = \frac{90-80}{15-10} = 2$$

$$\Gamma \rightarrow \Delta : \quad KE_{\Psi} = \frac{80-50}{25-15} = 3$$

$$\Delta \rightarrow E : \quad KE_{\Psi} = \frac{50-30}{30-25} = 4$$

$$E \rightarrow Z : \quad KE_{\Psi} = \frac{30-0}{36-30} = 5$$

Γ.2

α. Πρέπει να υπολογίσουμε τη μέγιστη ποσότητα του X όταν παράγονται $\Psi = 12$:

$$2 = \frac{90-X}{12-10} \Leftrightarrow X = 86$$

Άρα ο συνδυασμός ($X = 90$, $\Psi = 12$) είναι ανέφικτος γιατί $X=90 > X_{\max}=86$.

	X	Ψ
B	90	10
	X	12
Γ	80	15

β. Πρέπει να υπολογίσουμε τη μέγιστη ποσότητα του Ψ όταν παράγονται $X = 40$:

$$4 = \frac{50-40}{\Psi-25} \Leftrightarrow \Psi = 27,5$$

Άρα ο συνδυασμός ($X = 40$, $\Psi = 26$) είναι εφικτός γιατί $\Psi=26 < \Psi_{\max}=27,5$.

	X	Ψ
Δ	50	25
	40	Ψ
E	30	30

γ. Πρέπει να υπολογίσουμε τη μέγιστη ποσότητα του Ψ όταν παράγονται $X = 95$:

$$1 = \frac{100-95}{\Psi-0} \Leftrightarrow \Psi = 5$$

Άρα ο συνδυασμός ($X = 95$, $\Psi = 5$) είναι άριστος γιατί $\Psi=5=\Psi_{\max}$

	X	Ψ
A	100	0
	95	Ψ
B	90	10

Γ.3 Πρέπει να υπολογίσουμε τη μέγιστη ποσότητα του Ψ όταν παράγονται $X = 65$:

$$3 = \frac{80-65}{\Psi-15} \Leftrightarrow X = 20$$

Άρα η μέγιστη ποσότητα του Ψ είναι $\Psi=20$ μονάδες.

	X	Ψ
Γ	80	15
	65	Ψ
Δ	50	25

ΟΜΑΔΑ Δ

Δ.1 $ΑΕΠ_{2001 \text{ στ.τιμ. } 2001} = ΑΕΠ_{2001 \text{ τρ.τιμ.}} = 200$

$$ΑΕΠ_{2002 \text{ στ.τιμ. } 2001} = \frac{ΑΕΠ_{2002 \text{ τρ.τιμ.}}}{Δ.T_{.2002}} \cdot 100 = \frac{210}{120} \cdot 100 = 175$$

$$ΑΕΠ_{2003 \text{ στ.τιμ. } 2001} = \frac{ΑΕΠ_{2003 \text{ τρ.τιμ.}}}{Δ.T_{.2003}} \cdot 100 \Leftrightarrow 200 = \frac{260}{Δ.T_{.2003}} \cdot 100 \Leftrightarrow Δ.T_{.2003} = 130$$

$$ΑΕΠ_{2004 \text{ στ.τιμ. } 2001} = \frac{ΑΕΠ_{2004 \text{ τρ.τιμ.}}}{Δ.T_{.2004}} \cdot 100 \Leftrightarrow 220 = \frac{ΑΕΠ_{2004 \text{ τρ.τιμ.}}}{140} \cdot 100 \Leftrightarrow ΑΕΠ_{2004 \text{ τρ.τιμ.}} = 308$$

ΕΤΗ	Α.Ε.Π. σε τρέχουσες τιμές	ΔΤ (%)	Α.Ε.Π. σε σταθερές τιμές
2001	200	100	200
2002	210	120	175
2003	260	130	200
2004	308	140	220

Δ.2

$$\frac{ΑΕΠ_{2004 \text{ στ.τιμ. } 2001} - ΑΕΠ_{2003 \text{ στ.τιμ. } 2001}}{ΑΕΠ_{2003 \text{ στ.τιμ. } 2001}} \cdot 100 = \frac{220 - 200}{200} \cdot 100 = 10\%$$

Δ.3 Ο νέος δείκτης τιμών του 2003 (με έτος βάσης 2002) θα είναι :

$$Δ.T'_{.2003} = \frac{Δ.T_{.2003}}{Δ.T_{.2002}} \cdot 100 = \frac{130}{120} \cdot 100 = 108,3$$

$$ΑΕΠ_{2003 \text{ στ.τιμ. } 2002} = \frac{ΑΕΠ_{2003 \text{ τρ.τιμ.}}}{Δ.T'_{.2003}} \cdot 100 = \frac{260}{108,3} \cdot 100 = 240,1$$